

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

91. An Constitutio Pij II. circa susceptionem Ordinum ante tempus, vel sine
dimissoriis, & licentiis necessariis comprehendat Regulares? Ex p. 8. tr. 7.
& Misc. r. 59. ib.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

rat: sed contrarium communiter docent Doctores. Vide Portel. in dub. Regular. verb. Privileg. cessatio per non usum, n. 64. & alios. Nota tamen, quod post hæc scripta inveni Peyrinum de Pralato, q. 3. c. 7. num. 11. docere, dictum privilegium concessum à Gregorio XIII. Societati Iesv, fuisse postea derogatum à Sixto V. vnde hodie neque Patres Societatis posse uti dicto privilegio; sed de ipsis, & de omnibus aliis Regularibus contrarium docet, me citato, Grauantus in addit. Man. Episcop. verb. Ordo in genere, num. 8. Et ego scio in societate dictum privilegium hodie extare in vitridi observantia, & in nostra sententia hodie illo uti possunt alij regulares.

RESOL. LXXXIX.

An dispensatio interstitiorum pertineat ad Episcopum, etiam respectu Religiosorum? Et aduertitur, quod iuxta Bullam Greg. XIII. generales Societatis Iesv possunt et ab illis delegatis, dispensare cum suis subditis in interstitiis. Et notatur suspicientes Ordines non servatis interstitiis nullam incurrere censuram, vel irregularitatem. Ex p. 3. tr. 2. Ref. 32.

Sup. conten- to in hoc §. 1. & seq. inf. in Ref. 90 §. 7. & 2. & in Refol. 92. §. Nota etiam, per tot. & supra in Ref. 87. §. vlt. & in Ref. 88.

§. 1. **A**ffirmativè respondet Bonacina de sacram. diffin. 8. quest. vnic. par. 6. n. 34. qui citat Riccium, Barbosam, & Quarantam, idem etiam docet Ledesma in sum. tom. 1. de sacramen. Ordin. cap. 8. concl. 11. in fine. 2. Sed non desunt Doctores contrariam sententiam docentes ex Bulla Gregor. XIII. concessa Societati Iesv. Et ita docet Villalobos in sum. tom. 1. tr. 11. diff. 22. n. 8. & Ioannes de la Cruz in directi. conscient. p. 2. de sacram. Ord. dub. 5. concl. 2. vbi sic ait: Iuxta Bullam Gregor. XIII. pro Societate Generales Ordinum, & ab istis delegati possunt cum suis subditis dispensare in interstitiis. Et hanc sententiam etiam probabilem vocat Ledesma vbi supra. 3. Notandum est etiã hinc contra Henriquez lib. 6. c. 10. n. 3. in gloss. lit. Q. suscipientes Ordines non servatis interstitiis, nullam incurrere censuram, vel irregularitatem, quia nulla talis censura in iure invenitur expressa, & ita docent Riccius in collect. decis. p. 3. collect. 176. Zerola in praxi p. 2. verb. Ordo n. 8. Villalobos in sum. tom. 1. tr. 11. diff. 12. n. 2. & alij.

Sup. hoc inf. in Ref. 92. §. vlt. & in to. 5. tr. 3. Ref. 45.

RESOL. XC.

An pro Episcopis in dispensatione interstitiorum cum Regularibus sufficiat sola attestatio Superiorum? Et an Regulares possint ordinari non servatis temporum interstitiis? Et an ex privilegio Clem. VIII. concessio Patribus Congregationis S. Iohannis Evangelista in Portugallia, possint Regulares ordinari extra tempora, & per quemcumque Episcopum tribus Dominicis, vel Festis continuis, vel interpolatis, non servatis interstitiis à Concilio Tridentino designatis? Ex p. 3. tr. 2. Ref. 112.

Sup. conten- to in hoc, & seq. §. in Ref. præterita, §. 1. & 2. & inf. in Ref. 92. §. Nota etiam, per totum, & pro parte supra in Ref. 87. §. vlt. & in Ref. 88.

§. 1. **A**ffirmativè respondeo, & sic declaravit sacra Cardinalium Congregatio sub his verbis: Non posse dispensare super interstitiis Regularium ordinandorum, sed id pertinet ad Episcopum ordinantem, qui tamen quoad causam dispensationis iudicium suum formare debet ex attestazione Superiorum Regularium, & hanc declarationem Cardinalium invenies apud Peyrinum in princl. Minim. tom. 1. constit. 2. Sixti IV. §. 11. n. 35.

2. Non desinam tamen hic adnotare, quod Villalobos in sum. tom. 1. tract. 11. diff. 12. num. 8. refert quoddam privilegium cõcessum Societati Iesv, cuius etiam meminit Emanuel Rodriguez in op. de Reg. tom. 2. q. 13. art. 5. nempe ut possint Religiosi promoveri ad sacros Ordines, etiam Presbyteratus, absque vlla functione in ipsis Ordinibus, aut observatione interstitiorum. Quo privilegio frui possunt alie Religionis communicantes, non obstante prohibitione communicationis huius gratiã expressè facta à Gregor. XIII. in dicta constit. ut probat Emanuel Rodriguez, art. 6. circa fin. quem sequitur novissimè Hieronymus Rodrig. in comp. 99. Regul. ref. 106. n. 20. & licet Villalobos vbi supra, sentiat debere in hoc Religiosos se conformare consuetudini propter constitutiones Pontificum contra malè promotos, quod tenent, & consultius videtur, licitum tamen & tutum esse ait Hieronymus Rodrig. vbi supra, ut dicto privilegio, quod nõ est reuocatum, sed potius confirmatum, ut late probat Emanuel Rodrig. loco citato.

3. Adde quod Laurentius Portel in dub. Regular. verb. Ordines sacri, num. 4. refertur se vidisse in Compendio Religionis Patrum Congregationis S. Iohannis Evangelista in Portugallia privilegium Clementis VIII. concessum dictis Patribus die 23. Novembris 1596. ut possint ordinari extra tempora, & per quemcumque Episcopum tribus Dominicis, vel festis continuis, vel interpolatis, non servatis interstitiis à Concilio Tridentino designatis, quare Portel loco citato, est amplissima, & magna concessio pro hac materia, & ideo illam mente tenent Regulares, & Domini Episcopi.

RESOL. XCI.

An constitutio Pij II. circa susceptionem Ordinum extra tempora, vel sine aïmfortis, & licentis necessariis, comprehendat Regulares? Ex part. 8. tract. 7. de Misc. Ref. 59.

§. 1. **N**on incurrere Regulares in penas dictæ Bullæ, putat novissimè Santorus in comm. sup. pag. ad constit. Minor. cap. 2. stat. 57. concl. 3. vbi sic ait: Probabilis est sententia, quod in Extrauag. Pij II. non includantur Regulares, contra quod senserunt Miranda cit. art. 6. concl. vnic. Barboza de potest. Episcop. alij. de vlt. num. 14. Rodrig. tom. 3. q. 24. art. 8. Rodrig. altera. res. 106. n. 10. Marchinus in alt. 3. part. 5. num. 6. Quaranta verb. Ordo pag. 376. §. quibus sic specialiter, qui citat Mandosium, dicitque esse rem indubitam, Portel verb. Ordines sacri, n. 13. Ratio est; quia in ead. fit mentio de Regularibus, & in odiosis nomine Clerici non veniunt Monachi, vel Regulares, ut late idem Miranda in oppositum adducit.

2. Nec eorum responsio pervincit, quod etiam Regulares sunt Clerici, & materia Ordinum est communis; quia si hoc valeret, in multis comprehenduntur Regulares, in quibus ex alio principio non comprehenduntur. Nec etiam valet aliorum responsio, quod Sixtus V. confirmando Bullam Pij II. illam expressè ad Regulares extendit, quia, ut dictum est, fuit reuocata in omnibus, & redacta ad terminos iuris, & Bullæ Pij II. in quibus non fit mentio de Regularibus, & ita cessavit extensio, sicuti & censuræ, vnde Clem. VIII. illam reuocans ait, supra dictas litteras ad terminos factorum Canonum, & constitutionis reu. mem. Pij Pap. II. & ad dispositionem decretorum S. Concilij Trident. restringimus, & reducimus. Nec non censuras, & penas in istdem Sixti licentia contra quoscumque, & abolemus. Hæc ultique

Sup. to in lat. 3. tr. 101. 1. Sup. to in R. leg. 1. Sup. supra 89. c. 15. anno

ANTON OPERA Tom. 1. de E III

Hucusque P. Santorus : sed stante praxi S. Penitentiarie non recederem ab affirmatiua sententia, quam etiam communiter tenent Doctores.

RESOL. XCII.

Qua causa sit sufficiens, ut Episcopus possit dispensare in interstitiis ordinum Presbyteratus?

Et notatur, quod recipiens Ordines non seruatis temporum interstitiis absque dispensatione, non incidit in suspensionem, neque in irregularitatem, neque Episcopus illum ordinandi?

Et obseruatur facultatem remittendi interstitia concessam Episcopo ex causis transire in capitulum seu eius Vicarium Sede vacante, quando tamen ex decretis Concilij potest concedere licentiam ordinandi?

Et docetur solos Generales Societatis Iesu, & ab ipsis deputatos posse ex Bulla Greg. XIII. dispensare cum suis subditis Regularibus in interstitiis?

Et an ceteri Superiores Regulares possint quemadmodum Episcopi sess. 25. Trid. cap. 11. & 13. dispensare super temporum interstitiis cum suis subditis? Ex part. 4. tr. 4. & Misc. Ref. 209.

qu. 25. & Lauretus de Franchis de controuersijs inter Episcopos, & Regulares, ponunt declarationem sacre Congregationis tenoris sequentis : An Superiores Regularium possint quemadmodum Episcopi, vt in sess. 25. Trid. c. 11. & 13. dispensare super temporum interstitiis cum subditis suis? Sacra Congregatio censuit, Superiores Regulares non posse dispensare super interstitiis Regularium ordinandorum, sed id pertinere ad Episcopum ordinantem, qui tamen quoad causam dispensandi iudicium suum formare debet ex attestatione superiorum Regularium.

4. Et tandem nota, quod recipiens Ordines non seruatis temporum interstitiis absque dispensatione non incidit in suspensionem, neque in irregularitatem. Ita Lauretus ubi supra, quast. 32. fol. 84. Campanili in diuersis. ius. Canon. vrb. 6. cap. 3. num. 13. & alij; quos citat, & sequitur Barbosa loco citato cap. 13. num. 12. neque Episcopum illum ordinantem, Barbosa num. 11.

Sup. hoc in Ref. not. p. 89. §. vii. & in alijs eius primæ not.

Sup. contento in hoc §. supra in Ref. 89. §. vii. & in tom. 1. tr. 5. Ref. 45.

RESOL. XCIII.

Qua causa requiratur ad dispensandum in interstitiis pro Sacerdotio assumendo? Ex part. 6. tr. 8. & Misc. Ref. 23.

§ 1. Respondeo, vtilitas vel necessitas Ecclesie; sed ego adnotauit aliqua quoad hoc in part. 4. tract. 4. resol. 209. nunc verò non deseram apponere verba Ioannis Baptistæ Tiberij Societatis Iesv, quia Codex non amplius inuenitur, sic igitur asserit in instruct. pro Ordinandis, cap. 8. quast. 3. vbi sic ait. Quamuis Sorbo ex S. Antonino 3. part. 1. 14. cap. 16. §. 18. necessitatem Ecclesie dicat esse, cum non sunt alij, qui ordinentur, & Ecclesia indiget Ordinatis: Vtilitatem, cum, etsi sint alij, Ecclesia tamen indiget. Hic tamen videtur nimius rigor; & S. Antoninus loquitur de causa sufficiente ad cogendos clericos ad Ordines sumendos: Minor autem sufficit ad dispensandū. Quare hoc iudicium arbitrio Episcopi remittendum est. Neque enim requiritur necessitas extraordinaria, aut publica, vt etiam notauit Barbosa 2. p. allegat. 18. n. 5. Sed etiam eminens doctrina, vel morum probitas, & ordinandi merita sufficere videntur, spectat enim ad Ecclesie vtilitatem, & necessitatem, vt eorum ratio habeatur, quibus ipsa eget, vt ait Vasquez citandus.

2. Immo valde probabile existimo particulam, ac, quæ habetur in cap. 14. sumendam esse disiunctiue, non copulatiue; cum enim in alijs dispensationibus etiam maioris momenti, sæpè sufficiat Ecclesie vtilitas; immò, & ipsius dispensati, non apparet cur hic non sufficiat. Aut certe verbum, necessitas, late sumendum provt magnam importat vtilitatem; & ita videtur velle Vasquez 3. part. disp. 246. num. 50. & Filiucius tract. 9. num. 3. versic. 5. Et putarim posse Episcopum absque serupulo dispensare cum eo, qui causa studiorum, vt in iis magis proficiat, post ea distulit Sacrorum Ordinum susceptionem, quia Ecclesie summo perē vtilis & necessarij sunt docti Ministri. Et hæc omnia dicta volo secundum mentem Tiberij.

Quæ hic est Ref. antecess. & in Ref. seq. à §. 2.

RESOL. XCIV.

An ad dispensandum in interstitiis à Diaconatu ad Presbyteratum sit necessaria vtilitas, & necessitas Ecclesie copulatiue?

Et apponuntur quinque causæ, vt ex qualibet earum possit

D d 2

Sup. hoc in Ref. seq. & in Refol. 1. post seq. à §. 1.

Sup. contento in hoc §. late in tom. 5. tr. 5. Ref. 16.

Sup. contento in hoc §. in Ref. not. seq.

Quæ hic est supra Refol. 89. & in alijs eius primæ annot.